

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Бургас, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Веселка Г. Узунова
Даниела Д. Михова

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
като разглежда докладваното от Румяна Ст. Калошева Манкова Въззивно гражданско дело № 20232000500058 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе пред вид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ЗК “ЛЕВ ИНС“ АД, гр.С., чрез пълномощника адв.Т. П., против решение №117 от 16.06.2022г. по гр.д. № 13/2022г. на Ямболския окръжен съд в частта, с която дружеството е осъдено да заплати на П. Й. П. обезщетение за неимуществени вреди над размера от 17 000 лв. до присъдените 35 000 лв., ведно със законната лихва от 18.12.2021г. до окончателното изплащане. Според застрахователя, определеното обезщетение е прекомерно, несъобразено с чл.52 ЗЗД и съдебната практика по сходни случаи. Не съответства на доказаните действителни вреди за ищеца. Налице е позоваване на съдебно медицинската експертиза, според която функцията на пострадалия крайник на П. е напълно възстановена, а от показанията на св.П. се установява, че пострадалият живее сам в своя дом и се чувства психически добре. Навеждат се оплаквания за немотивираност на решението, досежно релевантните фактори за определяне на обезщетението. Решаващият съд не е посочил кои факти и обстоятелства приема за доказани и каква е тяхната оценка във връзка с определения размер на обезщетението. Иска се отмяна на решението в обжалваната част като неправилно и незаконосъобразно и отхвърляне на иска в тази част.

В отговор на въззивната жалба, П. Й. П., чрез адв.Б. Я., претендира оставянето и без уважение като неоснователна. Изразено е несъгласие с направеното тълкуване на изслушаната по делото съдебно - медицинска

експертиза, относно степента на възстановяване на крайника. Посочено е, че възстановяването не е в пълна степен, пострадалият има белези и ще търпи болки при натоварване още дълги години. Твърдението, че ищецът живее сам и се чувства добре се сочи като извадено от контекста. Св.П. е описала етапите на възстановителния период и физическите и психически преживявания на ищеца. Обстоятелството, че тя и пострадалият са разделени понастоящем, шест месеца след втората операция, не изключва полагането на грижи от нейна страна.

Ищецът П. Й. П., чрез адв.Я., е подал насрещна въззивна жалба против решението в отхвърлителната му част. Счита определеното от съда обезщетение за занижено, несъобразено с разпоредбата на чл.52, съдебната практика и икономическата обстановка в страната, характеризираща се със засилени инфлационни процеси. Моли да бъде уважен искът в пълния предявен размер от 50 000 лв., в едно с определяне на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ЗА.

ЗК „Лев инс“ АД не е депозирал отговор на насрещната жалба.

Е. Х. Х., третото лице – помагач на ответника, не е подал отговор, както на въззивната жалба, така и на насрещната жалба.

Жалбите са подадени в срок от надлежно легитимирани страни против подлежащ на обжалване съдебен акт, което сочи на допустимост.

По съществото на спора, след преценка на възраженията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и с оглед предвиденото в закона, съдът намира следното:

Обжалваното решение, преценено съобразно изискванията на чл.169 ГПК, настоящата инстанция намира за валидно и допустимо. Съдебният акт е постановен от надлежен състав на компетентния съд по допустим иск в изискуемите от закона форма и елементи от съдържанието по чл.236 ГПК.

Искът е за обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане в резултат на ПТП, предявен по силата на сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и има правното си основание чл.432, ал.1 КЗ, вр. чл.45 и чл. 52 ЗЗД.

Безспорно е от фактическа страна, че за процесното пътно транспортно произшествие, с одобрено от съда споразумение на 13.07.2021г. по НОХД № 239/2021г. на Районен съд- Айтос, третото лице Е. Х. е признат за виновен в това, че на 01.08.2020г., около 19.40 часа, по първокласен път I-6, Бургас – София, в района на 468-ти километър, при управление на лек автомобил „Ауди – А8 Куатро“, с рег. № *, по посока от гр.А. към гр.К., нарушил правилата за движение по пътищата в чл.5, ал.1, т.1, чл.20, ал.1, чл.25, ал.2, чл.42, ал.1, т.2 и ал.2, т.3 и чл.43 от ЗДвП, допуснал ПТП с движещия се в собствената си пътна лента мотоциклет „Хонда – ЦБ 600 Ф“, с рег. № *, собственост и управляван от въззивника-ищец П. Й. П., род. *, от гр.Я. и по непредпазливост му причинил средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на медиалния малеол на десния голям пищял с разкъсване на тибιοфибуларната става, водещо до трайно затруднение на движението на

десен долен крайник за срок от 3,5 – 4 месеца при обичаен ход на оздравителния процес, като деецът е избягал от местопрестъплението.

Страните не спорят по отговорността на ответното застрахователно дружество за настъпилото непозволено увреждане на пострадалия при горното ПТП, предвид наличието към момента на произшествието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от деликвентна автомобил, сключена с „ЗК Лев инс“ АД. Няма спор, че е налице фактическият състав на чл.45 ЗЗД и с оглед предвидената възможност по чл.432, ал.1 КЗ за пряк иск против застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, исковата претенция на П. П. за заплащане на обезщетение за настъпилите от процесното произшествие неимуществени вреди е доказан по своето основание. В тази насока липсват оплаквания във въззивната жалба.

Насрещните страни – въззивници възразяват и навеждат доводи само досежно размера на следващото се обезщетение на пострадалия.

Обезвредата за неимуществени вреди следва да бъде определена при условията на чл.52 ЗЗД, съгласно който, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливото обезщетение предполага съобразяването му с характера и тежестта на вредите, степента на претърпените като последица болки и страдания от пострадалия, а така също и с икономическите условия в страната, с оглед избягване на неоснователно обогатяване.

Безспорно, в резултат на процесното ПТП въззивникът-ищец е претърпял телесни повреди, изразяващи се според изслушаната пред първата инстанция съдебно-медицинска експертиза в следното: тръматични увреждания в областта на дясната глезенна става, изразяващи се в счупване на вътрешния малеол /тибиалния/ на дясната подбедрица, разкъсване на тибеофибуларната връзка и междукостната мембрана между малкия и големия пищял. На 04.08.2020г., с лумбална анестезия пострадалият е опериран, като получените костни фрагменти са били наместени и фиксирани с метални остеосинтезиращи тела. Разкъсаната връзка между двете пищялни кости и междукостната мембрана са били защити. Следоперативния период е протекъл гладко и на 10.08.2020г. П. е бил изписан. На 26.01.2021г., след като счупените кости и разкъсаните връзки са заздравели и сраснали напълно, пострадалият е постъпил отново в болница, където под венозна упойка е опериран и металните остеосинтезиращи тела са били премахнати. По време на втората операция е установено, че резултатите от първата операция са добри и пациентът е изписан на 29.01.2021г. Описаните увреждания са причинили трайно затрудняване движенията на десния долен крайник, като лечението е приключило за около 6-7 месеца. При прегледа, извършен от през април 2022г., вещото лице д-р Т. Ч. е установил, че практически функциите на крайника в областта на глезенната става са напълно възстановени, като е уточнил, че разбира се 100% възстановяване на първоначалното състояние на ставата е невъзможно. Има белези, които ще траят дълги години. Възможни

са болки при натоварване на крайника, макар и при възстановени напълно функции.

За преживените от П. П. болки и страдания от описаните травми, по делото е разпитана като свидетел Е. П., сестра на ищеца. Същата установява, че в деня на катастрофата вечерта се събудила от мъжки гласове. Излязла и видяла брат си с бинтован крак. Обяснил и, че е преживял катастрофа. След операцията на 04.08.2020г. имал доста силни болки, безсънни нощи, пиел обезболяващи. Бил на легло, не трябвало да стъпва на крака си. Тя си била в къщи, не работела и обслужвала брат си при къпане, хранене и всичко друго. Кракът му бил гипсиран. На петия-шестия месец започнал да ходи с патерици. След шест месеца претърпял втора операция, последвана от още един месец възстановяване и рехабилитация. Брат и бил много притеснен дали ще се оправи, дали ще може да върви и ще е добре. Затворил се в себе си, не искал да говори. Понякога идвали приятели да го видят. След седмия месец, като започнал да се справя с всичко, да ходи и да се обслужва сам, тогава се успокоил и разбрал, че ще се оправи. Понастоящем може при натоварване на крака в края на деня да има болки, ако извършва физическа дейност. Психически е възстановен. След първата година от операцията вече не живее при сестра си, а в неговия дом. Предвид близката родствена връзка на свидетелката с ищеца и с оглед разпоредбата на чл.172 ГПК, при липсата на медицинска документация и други доказателства, не следва да се кредитира заявеното от П., че брат и имал депресивни състояния и посещавал психиатър.

Размерът на обезщетението за пълна обезвреда на неимуществените вреди, изразяващи се в понесени от пострадалия физически и психически болки и страдания, с оглед установените по-горе фактически обстоятелства за обема, вида и характера на уврежданията, настоящата инстанция намира, че следва да бъде 35 000 лв., в каквато насока е и преценката на първоинстанционния съд. Пострадалият е претърпял комплексна травма-счупване в областта на глезена, с разкъсване на връзки на дясна подбедрица, която е по-значителна от средна телесна повреда, изразяваща се в обикновена фрактура. Претърпял е две операции с наместване и фиксация на костни фрагменти с метални тела и зашиване на разкъсани връзки. Ищецът е бил с обездвижен крайник с месеци и обслужван от свой близък. Периодът на пълно възстановяване е продължил повече от 6 месеца, като на шестия месец е извършена втората операция с последвало възстановяване от един месец. Към момента на увреждането пострадалият е бил на 40 години, физически здрав и периодът на възстановяване от получената травма е преминал без усложнения и при пълно възстановяване обема на движение на крайника. Но белезите ще останат за дълги години и са възможни болки при натоварване на крайника. Вследствие на процесния деликт, ищецът е преживял обичайните при подобно травмиране тревожност, безпокойство безсъние и самоизолиране, които след приключване на оздравителния процес са отшумели. Така установените по степен, интензитет и продължителност

болки и страдания съответстват на посочения по-горе размер на обезщетението, което се явява съобразено с изискването за справедливост по чл.52 ЗЗД, както и с икономическата обстановка в страната към момента на деликта, като изключва неоснователно обогатяване на пострадалия. При изложените съображения, настоящата инстанция счита, че обезщетението за неимуществени вреди на ищеца П. П. следва да бъде присъдено в посочения по-горе размер.

С оглед на горното, настоящата инстанция намира решението на първоинстанционния съд в обжалваната част за правилно, като обосновано от събраните по делото доказателства и съобразено с приложимия закон. Като такова, същото следва да бъде потвърдено.

Предвид неуважаване жалбите на двете насрещни страни, разноси по делото не следва да бъдат присъдени.

Мотивиран от посоченото, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 117 от 16.06.2022 г., постановено по гр.д. №13/2022 г. на Ямболския окръжен съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____